

5 noiembrie – 11 noiembrie

Dreptate și pedeapsă

Textul de memorat: „Poți spune tu că poți pătrunde adâncimile lui Dumnezeu, că poți ajunge la cunoștința desăvârșită a Celui Atotputernic?” (Iov 11:7)

Suferința este un mare motiv de descurajare pentru oameni. Întâlnim oameni „buni” care trec prin tragedii uriașe, dar și fapte rele care rămân nepedepsite în viața aceasta. Cu ceva timp în urmă, a apărut o carte cu titlul *De ce li se întâmplă lucruri rele oamenilor buni?* - o nouă încercare (eșuată) de a găsi un răspuns satisfăcător la această problemă veche de milenii. Mulți alți scriitori și gânditori au scris despre lupta lor de a înțelege suferința. Se pare totuși că nici ei n-au găsit răspunsurile potrivite.

Cartea lui Iov explorează și ea subiectul suferinței oamenilor „buni” în lumea aceasta. Ea se deosebește însă în mod fundamental de alte cărți pe această temă, deoarece nu ne prezintă perspectiva umană (deși este prezentă și aceasta), ci perspectiva divină asupra suferinței, întrucât este o carte inspirată.

Săptămâna aceasta, vom citi alte cuvântări ale bărbaților care au venit să-l consoleze pe Iov. Ce putem învăța de la ei și mai ales din greșelile pe care le-au comis în încercarea de a găsi o explicație pentru suferința umană?

Duminică, 6 noiembrie – Alte acuzații

Lui Bildad i s-a părut că „lecția” lui Elifaz n-a fost îndeajuns de aspră și reia acuzațiile cu și mai multă cruzime. Imaginează-ți cum ar fi să te duci la cineva care și-a pierdut copiii și să-i spui: „Dacă fiii tăi au păcătuit împotriva Lui, i-a dat pe mâna păcatului” (Iov 8:4).

Acuzația lui este totuși nefondată, întrucât, în primul capitol al cărții (Iov 1:5), se precizează că Iov aducea jertfe pentru fiii lui tocmai din acest motiv: pentru posibilele lor păcate. Observăm că aici harul, ilustrat de Iov în acțiunile lui, este așezat în opoziție cu dreptatea retributivă (n. trad.: dreptatea bazată pe principiul că cel vinovat trebuie să primească pedeapsa cuvenită), susținută de Bildad la începutul cuvântării lui. Iar lucrul cel mai rău este că Bildad pretinde că apără caracterul lui Dumnezeu prin cuvintele lui crude!

1. Ce argument aduce Bildad și cât de adevărat este ce spune? Dacă am lăsa la o parte contextul imediat și am analiza numai opiniile exprimate, am putea să-i găsim vreo greșală? Iov 8:1-22

Poate cineva să găsească vreo eroare în afirmațiile lui Bildad? „Căci noi suntem de ieri și nu știm nimic, zilele noastre pe pământ nu sunt decât o umbră” (Iov 8:9). Lucrul acesta este foarte adevărat, foarte biblic (Iacov 4:14). Greșește el cu ceva când declară că omul fără Dumnezeu, care își pune încrederea în lucrurile pământești se sprijină pe „o pânză de păianjen” (Iov 8:14)? Este o învățătură cât se poate de biblică!

Cea mai mare problemă a lui Bildad este probabil faptul că pune accentul pe un singur aspect al caracterului lui Dumnezeu. El insistă exagerat de mult pe dreptatea Sa. La fel se întâmplă și astăzi: unii subliniază exclusiv Legea, dreptatea și ascultarea, iar alții subliniază exclusiv harul, iertarea și jertfa înlocuitoare. Ambele poziții conduc de obicei la formarea unei imagini distorsionate despre Dumnezeu și despre adevăr.

Este bine să păstrăm echilibrul între Lege și har atât în teologie, cât și în comportamentul față de alții. Dacă ar fi însă să înclini balanța într-o parte sau în alta (aceasta este în general tendința noastră), spre ce parte ar fi mai bine s-o înclini și de ce?

Luni, 7 noiembrie – Nu suferi pe cât ai merita!

2. Ce adevăr este exprimat în Iov 11:7-9 și de ce este important să-l reținem? Vezi și Isaia 40:12-14.

Frumos este exprimat aici adevărul că tot ce știm despre Dumnezeu este infim și că, în ciuda tuturor eforturilor de a-L cunoaște, reușim să-L cunoaștem prea puțin! Richard Rorty, un prestigios filosof al secolului trecut, susținea că nu vom reuși să cunoaștem niciodată realitatea și adevărul și, în consecință, nici nu ar trebui să mai facem eforturi în acest sens. Nu putem decât să ne împăcăm cu situația, adăuga el. Interesant: două mii șase sute de ani de tradiție filosofică occidentală culminează cu această declarație de resemnare! Dacă toate cercetările pe care le facem nu ne oferă nicio informație despre realitatea în care trăim, atunci vom putea, prin cercetare, să-L cunoaștem vreodată pe Creatorul acestei realități? Rorty repetă practic ideile din acest pasaj biblic.

Afirmațiile acestea, deși profunde, fac parte din cuvântarea lui Țofar, cel de-al treilea prieten al lui Iov, și dintr-un argument greșit pe care el îl aduce împotriva lui Iov.

3. În ce privință are dreptate Țofar și unde greșește? Iov 11:1-20

Este greu de înțeles cum e posibil să se ducă cineva la un om îndurerat și să-i spună: *Îți meriți soarta! Ba chiar nu suferi pe cât ai merita!* Și mai rău este că Țofar, la fel ca Elifaz și Bildad, face afirmațiile acestea în încercarea de a apăra bunătatea și caracterul lui Dumnezeu!

Doar simpla cunoaștere a adevărilor despre caracterul lui Dumnezeu nu ne determină în mod automat și să reflectăm caracterul Său. De ce avem nevoie pentru a-l reflecta?

Marti, 8 noiembrie – Pedepsește Dumnezeu?

Cei trei prieteni ai lui Iov știau câte ceva despre Dumnezeu și s-au ridicat cu mult zel în apărarea Sa. Și, după cum am observat, cuvintele lor deși spuse cui și când nu trebuia, conțin unele adevăruri importante.

Argumentele lor gravitează în jurul ideii că Domnul este un Dumnezeu al dreptății, că păcatul atrage pedeapsa divină și că faptele bune atrag binecuvântări speciale. Nu știm cu exactitate în ce perioadă a istoriei au trăit ei, dar, dacă acceptăm că Moise a scris cartea lui Iov pe când se afla în Madian, înseamnă că ei au trăit în perioada premergătoare exodului.

4. Nu știm cât știau Elifaz, Bildad și Țofar despre potop, dar, dacă ar fi cunoscut istoria potopului, și-ar fi schimbat cu ceva ideile teologice? Geneza 6:5-8

Potopul este un exemplu clar de „plată” pentru păcat. Dumnezeu i-a pedepsit în mod direct pe cei care se cuvenea să fie pedepsiți. Totuși, chiar și în această situație, El a dat dovadă de har, după cum vedem în Geneza 6:8. Ellen G. White notează că „fiecare lovitură [de ciocan] dată în arcă era o predică pentru oameni” - *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 70. Istoria potopului ilustrează, într-o oarecare măsură, afirmațiile făcute de prietenii lui Iov.

5. Ce alte exemple de pedeapsă pentru păcat găsim în Geneza 13:13; 18:20-32; 19:24-25?

Nu știm dacă Elifaz, Bildad și Țofar aveau cunoștință de aceste incidente, însă ele ne arată că Dumnezeu pedepsește răul în mod direct. El nu i-a lăsat pe păcătoși în păcatul lor, nu a așteptat ca păcatul lor să-i distrugă. La fel ca la potop, Dumnezeu a fost agentul direct care a aplicat pedeapsa. El a îndeplinit aici rol de judecător și de anihilator al răutății și al răului.

Noi trebuie să insistăm mai mult pe dragostea lui Dumnezeu; pe harul și iertarea pe care ni le oferă. Dar de ce nu trebuie să uităm totuși dreptatea Sa? Gândește-te cât de multe fapte rele au rămas nepedepsite. Ce ne spune aceasta despre necesitatea ca Dumnezeu să intervină pentru a face dreptate?

Miercuri, 9 noiembrie – „Dacă Domnul va face un lucru nemaiauzit...”

Cărțile Bibliei scrise ulterior cărții lui Iov consemnează numeroase situații în care oamenii au primit în mod direct pedeapsa divină pentru faptele lor rele sau binecuvântarea pentru credințioșia lor.

6. Ce făgăduință frumoasă le este făcută celor ascultători? Deuteronomul 6:24,25

Vechiul Testament este plin de făgăduințe despre binecuvântările și prosperitatea de care avea să se bucure poporul lui Dumnezeu dacă avea să asculte de El. Și acestea le dau dreptate prietenilor lui Iov care susțineau că oamenii care ascultă de Dumnezeu și de poruncile Lui și care duc o viață evlavioasă și cinstită sunt binecuvântați.

Dar Vechiul Testament este plin și de avertizări cu privire la pedeapsa divină directă care avea să cadă asupra celor neascultători. În cea mai mare parte a Vechiului Testament, dar în mod special în partea de după legământul încheiat cu Israel la Sinai, Dumnezeu le spune israeliților ce li se va întâmpla dacă nu vor asculta: „Dar, dacă nu veți asculta de glasul Domnului și vă veți împotrivi cuvântului Domnului, mâna Domnului va fi împotriva voastră cum a fost împotriva părinților voștri” (1 Samuel 12:15).

7. Citește Numeri 16:1-33. Ce învățăm din acest incident despre realitatea pedepsei pentru păcat?

După modul în care au fost distruși rebelii aici, incidentul acesta nu poate fi încadrat în categoria „consecințelor aduse de păcat”. Este un caz clar de pedeapsă directă pentru păcat și răzvrătire. Este un exemplu de manifestare supranaturală a puterii lui Dumnezeu; chiar legile naturii par a suferi modificări: „Dar, dacă Domnul va face un lucru nemaiauzit, dacă pământul își va deschide gura ca să-i înghită cu tot ce au, așa încât se vor pogori de vii în Locuința morților, atunci veți ști că oamenii aceștia au hulit pe Domnul” (Numeri 16:30).

Verbul „va face” din acest text provine din aceeași rădăcină ca verbul „a făcut” din Geneza 1:1. Domnul a vrut ca toți să știe că El însuși i-a pedepsit pe rebeli pe loc și în mod direct.

Joi, 10 noiembrie – Moartea a doua

Cel mai elocvent exemplu de împlinire a dreptății este pedeapsa cu moartea aplicată celor răi la sfârșitul timpului, pedeapsă numită în Biblie „moartea a doua” (Apocalipsa 20:14). Moartea aceasta nu trebuie confundată cu moartea de care au parte toți descendenții lui Adam. Ea este moartea de care cei neprihăniți vor fi cruțați datorită lui Isus Hristos, al doilea Adam (1 Corinteni 15:26). Asemenea altor pedepse divine menționate în Vechiul Testament, ea este pedeapsa care va fi aplicată de Dumnezeu în mod direct păcătoșilor care nu se vor fi pocăit și care nu vor fi primit mântuirea prin Isus.

8. Ce spune Cuvântul Domnului despre soarta celor răi? 2 Petru 3:5-7

„Din cer, de la Dumnezeu, se coboară foc. Pământul este distrus. Armele ascunse în adâncurile lui sunt scoase la iveală. Flăcări izbucnesc din fiecare crater format. Chiar și stâncile ard. A venit ziua care arde ca un cuptor. Elementele naturii se topesc de o căldură atât de mare și pământul cu tot ce este pe el arde (Maleahi 4:1; 2 Petru 3:10). Suprafața pământului pare o masă topită - un uriaș lac de foc în clocot. Este timpul judecății și al distrugerii păcătoșilor - «este o zi de răzbunare a Domnului, un an de răsplătire și răzbunare pentru Sion» (Isaia 34:8).” - Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 551-552

Deși păcatul își atrage singur anumite consecințe, există totuși momente când Dumnezeu pedepsește în mod direct păcatul și păcătoșii, așa cum spuneau prietenii lui Iov. Este adevărat că toată suferința din lumea noastră este generată de păcat. Dar nu toată suferința este pedeapsa lui Dumnezeu pentru păcat. Nici în cazul lui Iov și nici în majoritatea cazurilor ea nu este o pedeapsă divină. Noi suntem implicați în marea luptă și avem un dușman pornit să ne facă rău. Vestea bună este că avem asigurarea prezenței permanente a lui Dumnezeu alături de noi. Indiferent de cauza încercărilor noastre și de consecințele lor prezente, avem asigurarea iubirii Sale, o iubire atât de mare, încât Domnul Isus a fost dispus să-Și dea viața pentru noi, garantând astfel sfârșitul oricărei suferințe.

Putem fi siguri că suferința cuiva este o pedeapsă directă de la Dumnezeu? Dacă nu, care este atitudinea cea mai potrivită față de persoana suferindă? Dar față de suferința noastră?

Vineri, 11 noiembrie – Un gând de încheiere

Prietenii lui Iov n-au știut ce se petrecea în spatele cortinei, dar noi știm. Și, dacă ne punem în situația lor,

putem descoperi lesne care a fost greșeala lor: și-au arogat dreptul de a-l judeca pe Iov. „Este foarte firesc pentru oameni să creadă că dezastrele naturale ar fi un indicator clar al crimelor mari și al păcatelor enorme, însă ei greșesc de multe ori când măsoară astfel caracterul. Noi nu trăim în timpul judecății retributive. Binele și răul sunt amestecate, iar calamitățile se abat asupra tuturor. Uneori, oamenii trec într-adevăr granița grijii protectoare a lui Dumnezeu și atunci Satana își exercită puterea asupra lor, iar Dumnezeu nu intervine. Iov a fost greu lovit, iar prietenii lui au încercat să-l determine să admită că suferința sa era urmarea păcatului și să se simtă condamnat. Ei i-au înfățișat cazul ca pe al unui mare păcătos, dar Domnul i-a muștrătat pentru că l-au judecat pe robul Său credincios.” - Comentariile lui Ellen G. White, *CBAZȘ*, vol. 3, p. 1140

În unele situații, cauza suferinței pare mai ușor de determinat. Un fumător se îmbolnăvește de cancer de plămâni. E greu să identifici cauza? Dar cum rămâne cu cei care fumează toată viața și nu se îmbolnăvesc? Îi pedepsește Dumnezeu numai pe unii? La fel ca prietenii lui Iov, nici noi nu putem stabili cu certitudine cauza suferinței. Și apoi, contează dacă o putem stabili sau nu? Ce contează este cum reacționăm la suferința din jur. Aici au greșit cei trei prieteni ai lui Iov.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Iov 39 - Psalmii 3

1. De ce s-a mâniat Dumnezeu pe cei trei prieteni ai lui Iov?
2. Cine l-a(u) vizitat pe Iov după vindecarea lui?
3. Cine sunt ca pleava spulberată de vânt?
4. Ce sunt sfătuiți să facă împărații și judecătorii pământului?

Calea către Hristos, capitolul 11

5. Ce trebuie să avem când venim să cerem mila și binecuvântarea lui Dumnezeu?